

שירים על ציור על דיוקן ועל זמן/ נורית צדרבוים

".....מבטי שלי נזרק מתוך דמותי
שעלתה אלי משם. היא אותי
רואה אני אותה גם.
מבקשת שאעצור לה את הזמן,
בתוך צבע, על בד, בתוך מרקם...."

".....אז, עוד קו נחלץ ממבט שנשמט,
ועוד אחד נחרץ - צר אופק, ננקמט
מלפני, על פני ועל הבד.
עוד מעט, רומז לי הדיוקן, אאזל הזמן, ישמן
ויבעט.
עוד קט יכסה הדיוקן את שהיה בד לבו,
ויעלה אחד חדש שנולד מאחד ישן....."

דיוקן עומד בזמן

הזמן הוא זמן דיוקן, בדיוק כאן
ועכשיו. אם לא, אז מתי?

הבד נמתח לי על הפן,
מכחולי כּבר משמון, הצבע נמשח,
והקו שעל מצחי שמנח בין שתי עיני
מביט בי ונוכח, מביט בי קצת מובך.

מבטי שלי נזרק מתוך דמותי
שעלתה אלי משם. היא אותי
רואה אני אותה גם.
מבקשת שאעצר לה את הזמן,
בתוך צבע, על בד, בתוך מרקם.

הזמן, שנקלע גם הוא לכאן
מביט בנו – משעמם.
גם הוא בקו וכתם נאחז
ומרמז שהוא נחפז
לדרכו לילך. הרי לעולם במקום אינו דורך.

אבל כאן, ועכשיו זה זמן דיוקן,
קול בי קם, נרגן, וגם נפעם.

אז, עוד קו נחלץ ממבט שגשמת,
ועוד אחד נחרץ - צר אופק, ונקמט
מלפני, על פני ועל הבד.
עוד מעט, רומז לי הדיוקן, יאזל הזמן, ישמון ויבעט.
עוד קט וכסה הדיוקן את שהיה בד לבן,
ויעלה אחד חדש שנולד מאחד ישן.

יום בא ונדרך ואחר שקע והלך,
ועוד דיוקן נלכד על הבד,
דיוקן בדיעבד.
עוד דיוקן מוכן
לומר בדיוק עכשיו וכאן
זהו זמן דיוקן.
מפגש בנקדת זמן

שבו דיוקן יוצר מתוך עצמו דיוקן,
שנלד, ממבט אחד ועוד אחד.

ואז, אני אומרת לכלם
זה לא פני אדם
זה ציור שנולד בזמן,
זה סיפור של דיוקן.

"...היו הצבעים] משלימים
ביניהם, מירק עד ועד אדם עז
וניצא מהם מתוק
והזמן שלא זז
בקש את נפשו לשתק....."

הזמן לא זז / נורית

"הזמן לא זז", שח לי הדיוקן שבמראה.
רוכן אלי נרגן: "הזמן, לא, זז".
ואז, עוד מטח של צבע מתז על פניו,
עוד קו נמתח.

הזמן,

(שבזו הפעם לא הזמן)

מקפץ בינות הקו והכתם,

מקבץ דקות ומפנים.

ורק הדיוקן

הנרגן

מצעק בין פס שלא פס

שהזמן לא זז,

ודוחק. המצב

הוא על הפנים.

המכחול

(שאינו מבחין בין קדש לחול)

משרטט קמטוט

זעיר פה, זעיר שם.

כמו שעון על חול.

הצבע,

(שח ונמשח בקול כל)

מתנגב בסמרטוט,

מתנגב בלהיטות,

והזמן, לא, זז.

רק הדיוקן נחפז

מדף אלי דף

מקו אלי קו.

על הבד כבר חקוק לו דיוקן,

טבול במרקם עינו הפקוחה

של הזמן

שעושה בדיוקן כבתוך שלו

כבתוך צלו.

מתקתק בשאוונו של מכחול
ששותק,
ומצבצב במשיחה, כל חלקה טובה
על פניו של הזמן, שלא זז.

ניתן להיכנס לאתר <http://www.nuritart.co.il>

ניתן לצפות בסדרת ציורי, לחץ על [דיוקן עצמי](#) ולצפייה בגלריה לחץ [כאן](#)